

Pápa baja

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 36. szám, 2019. szeptember 6.

A balatonfüredi múzeummal kapcsolatban, György Péter írásában ([Zsidó Kiválóságok Háza. Az üres tér múzeuma](#), *ÉS*, 2019/31., aug. 2.) és Huszár Ágnes reflexiójában ([Globális vagy lokális?](#), *ÉS*, 2019/33., aug. 16.) egyaránt előkerült a pápai zsinagógában 2012-ben bemutatott, de jelenleg nem látható, *Elfeledett szomszédaink* című kiállítás.

Augusztus elején – mint kiderült, nem kellően alapos előzetes tájékozódás után – Pápara utazván végtelenül lehangoló helyzettel szembesültünk. Egyrészt az épület állapota, másrészt az információk teljes hiánya miatt.

Életjelet csak a Petőfi Sándor utcai főbejárat egyik oszlopának tetején, a betört üveglablakok és a vakolat alól kiszabadult téglák társaságában gyökeret vert növény zöldje mutat. A repedezett, bezárt fakapura ragasztott papír az épület túloldalára irányít át: „Bejárat az Eötvös utca felől.” Ott, a hasonló, igaz, akadálymentesített kapun másik papírlap, miszerint a bejárat közelében tilos a dohányzás. Ennyi. Árva szó sem arról, hogy egyáltalán mi ez az épület, mi van (nincs) benne, mikor lehet (lesz) látogatni, tervez-e valamit a helyreállításáért a város, és főként: mi a helyzet a nagy elismerést aratott kiállítással, esetleg egyéb programokkal.

Utólag érteni vélem, hogy bizonytalanság uralkodik, perben, haragban állnak a kiállítás kurátorával, ez kínos, nem lehet büszkélkedni vele. Pedig éppen arra lenne szükség: egy látványos, informatív tablóra arról, hogy milyen nagyszerű lesz majd bővített formájában a kiállítás. De így csak lepusztultságot és hiányt mutat a pápai zsinagóga, mintha a város el akarná venni az odalátogató kedvét az érdeklődéstől.